

и чехскитѣ народи да знаятъ нашия битѣ, отъ това слѣдва да се убедатъ чуждестранцитѣ, че българския народъ е узрѣлъ за свобода. Той е далъ нѣколко въпроса, на които иска отговора имъ, които отговори само Вие ще можете да дадете:

1. Колко чети сж излезли въ 1868 год. и кой ги е предвождалъ—сжщо колко юнака сж били всичкитѣ.

2. Гдѣ сж се приготовлявали и кой имъ е далъ оржие и други потребности. Кога и где сж преминали Дунава?

3. Кога и где сж правили битки, колко души отъ тѣхъ и колко отъ неприятелитѣ сж паднали?

4. Какво впечатление сж направили тѣзи чети на народа ни. Градоветѣ и селата български какъ сж ги приели и що сж мислили. Какво участие сж взели българитѣ въ българско въ това въстание, т. е. присъединили ли сж се нѣкои юнаци съ тѣхъ?

5. Какво е било следствието отъ това въстание?

6. Колко юнаци сж паднали и колко сж останали живи?

7. Подиръ 1868 год. явяли ли сж се нѣкои чети по балкана или не?

8. Що сж мислили предводителитѣ отъ това въстание, че ще произлезе? Искали само да опитатъ революцията въ по-голѣма мѣрка ли, или сж се надевали, че ще се подигне цѣлия народъ?

9. Какъвъ край е взела революцията въ околността на Видинъ и Бѣлоградчикъ въ 1850 год.?

И въ прибавката запитва Хитова, има ли всички броеве на „Отечество и Свобода“. Отъ коя година и колко писма имате отъ Левски—сжщо и отъ централния комитетъ въ българско отъ 1869—1872 год.

И презъ тази ваканция Драсовъ дохожда въ Букурещъ и по пжтя пише на Хитовъ—бързаше се за въстание—възползувано отъ въстанието въ Босна и Херцеговина, но въстанието стана презъ м-ць Септември и Хитовъ не мина, за което получи голѣми критики. Че желаше да мине, се вижда отъ